

Lev. Ne – levinja!

besedilo: Vinko Kernc • foto: Aleš Pavletič

Ključno vprašanje: v kolikšni meri prihod takšnega avtomobila, kot je RCZ, vznemiri tekmece? In morda še posebej ali najprej: koliko se splašijo konkurenčni oblikovalci?

» Če bi sodili le po obrnjenih glavah in izrazih na obrazih, je RCZ v zadnjem času rekorder in je po tem sodeč en res frajerski Peugeot. Zdaj so pristaši te znamke prišli poštono na svoj račun.

Začnimo z malce domišljije, pa je res ni treba dosti: RCZ je mačka v preži. Lev? Prav, pa naj bo lev. Ali še bolje: levinja. Prisproda je še bolj očitna, če je pogonu namenjen 200-konjski turbobencinar. A brez prehitvevanja, lepo po vrsti.

Res se je medtem zamenjalo tisočletje, ampak tako daleč nazaj pa spet ni, da se ne bi spomnili Peugeota 406 Coupé. Ja? Saj veste, Pininfarina in te reči. Že takrat smo na straneh te revije namignili, da utegne ta avtomobil postati klasika – bolj ali manj zaradi videza, pa tudi sicer. Okej. RCZ je tudi kupe, po svojem videzu in notranji prostornosti še bolj izrazit od Štiristošestice, a kljub temu je težko zapisati, da gre za tehničnega ali 'duhovnega' naslednika: predvsem je precej bolj nastopaški. Prav pri njem se je Peugeotova oblikovalska filozofija najbolje udejanjila in verjetno tudi najboljše posrečila. Ker, veste, vsaka stvar potrebuje tudi vsaj malce sreče, vsemu znanju in izkušnjam navkljub.

Tudi pridevnik nastopaški ima celo vrsto odtenkov, od dobrega do slabega predznaka. RCZ? Skladnost potez, črt in površin ter skladnost velikosti vseh elementov zunanosti dasta nastopaštvu tega kupeja jasen pozitiven predznak. V njem pričakujete voznika (ali voznico) z urejeno glavo in s treznim pogledom na svet. Ne pa gizdalina.

Heh ... Tale treznost morda prav v vsem le ni primerna beseda. Je pa vse odvisno od finančne zaloge v osebnem (ali poslovnem?) proračunu: RCZ je popoln 2+2, se pravi neka kot takšen kot 370Z ali po domače: zadaj je prostora – skoraj nič. Sedeža tam sta, ampak ljudje, višji od 150 centimetrov, poštono tiščijo z glavo v šipo (jap, tam je že šipa ...), z otroki bo pa tudi težava, saj kak večji stolček že ne gre notri. Se pravi: bolj ali manj egoizem v dvoje ali pa nakup, ki s treznostjo nima dosti skupnega.

Toda tovrstna netreznost (pijanost je v tem primeru povsem neustrezen izraz) je lahko tudi povsem opravičljiva, če je izzvana s (pozitivnimi) čustvi, kar pri RCZ ni posebno težko. Ker pravim: človek kupi RCZ tudi samo zaradi videza in mu je pripravljen marsikaj odpustiti, na primer neprostornost na zadnji klopi.

Stvari so se tokrat pri Peugeotu (in ali v Gradcu, pri Magni) skoraj idealno zložile skupaj. Odprete dooolga vrata (in srčno upam, da ne prav pogosto na kakem tesnem parkirišču) in ugledate tipično Peugeotovo notranjost, ki se tokrat zdi povsem dostojno nadaljevanje zunanosti. No, morda je znotraj

“Skladnost potez, črt in površin ter skladnost velikosti vseh elementov zunanosti dasta nastopaštvu tega kupeja jasen pozitiven predznak.”

nekaj manj kričeče, pravzaprav je kar precej manj kričeče, a se zdi, da je ravno tako prav. Na neki način se zdi notranjost uglajena in prestižna, jasno, tule je usnja za štalo krav: svetlo sivo na sedežih (uh, prestižno, a tudi občutljivo), črno okrog njih. Tudi na armaturni plošči. Tam je med osrednjima zračnikoma tudi velika ura, ki takoj pade v oči in obljublja, da se morda v splošnem vrača čas čitljivih

analognih ur. Podroben pregled razkrije, da je notranjost zasnovana s skrbjo za podrobnosti: tam je popolna osvetlitev (vse do osvetlitve k nogam in ambientalnih lučk), tam je stalen prikaz datuma, nadmorske višine in zunanje temperature (na osrednjem zaslonu), tam je dovolj predalov in mest za drobnarije in tam je avdiosistem, ki premore vse, kar se skriva za kraticami mp3, SD, USB, DVD in HDD.

Bolj ali manj le za voznika pa: odličen (logičen in pregleden) prikaz podatkov na potovalnem računalniku. Morda je pri tem škoda le, da RCZ nima projekcijskega zaslona na prednji šipo, pa tudi to, da volanski obroč v spodnji legi prekrije večino merilnikov, ni posebno prijazno, je pa k sreči mogoče v vselej viden zaslon potovalnega računalnika priklicati tudi

Notranjost je, z izjemo sedežev, pretežno črna in z okusno dodanimi elementi v videzu kroma. Popolnoma črn je tudi prtljažnik, ki pa je tudi razmeroma velik in predvsem skoraj popolnoma kvadraste oblike. Ker je RCZ kupe (in ne kombikupe), je zadaj le pokrov (in ne tretja vrata), na stropu prtljažnika pa je ročica, ki sprost celotno naslonjalo zadnje klopi, ki se takrat položi v vodoravno lego

in še nekoliko podaljša prostor za večje kose prtljage. Luknja v točki podaljšanja je sicer nekoliko manjša od velikosti prtljažnika, a ne prav dosti. Sedenje na prednjih sedežih je udobno, tudi nekoliko športno (bočni oprijem) in prostora je v vse smeri dovolj za povprečno velikega voznika in sopotnika. Tudi volanski obroč hoče biti športen – pa ne le zaradi

